

[Frank Jensen]

seminarierne. Er ministeren enig i, at vi også på dette område må tilstræbe, at de selvfølgelig også ved at have repræsentation i bestyrelsen må tage et medansvar og dermed også må have stemmeret i bestyrelsen? Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er enig med mig og med Socialdemokratiet i disse betragtninger.

En nyskabelse i forhold til Eva Caspersen-udvalgets betænkning er, at der nu er afsat midler til forsøgs- og udviklingsarbejde, nemlig 5 mio. kr. Sådan som vi i hvert fald har læst betænkningen og også har forstået på udvalgsmedlemmer fra Eva Caspersen-udvalget, var de 5 mio. kr. også beregnet til, at seminarierne nu skulle indgå i udviklingsarbejde også ud af huset i forhold til hele institutionsområdet. Der skulle ikke kun være forsøgs- og udviklingsarbejde internt på seminarierne, men vi skal også åbne vinduer og døre ud til det omgivende pædagogiske arbejdsmarked.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om han er enig med mig i, at de 5 mio. kr., der er afsat, også skal bruges til forsøgs- og udviklingsarbejde, der går udad, sådan at seminarierne er med til at præge arbejdsmarkedet, og omvendt at arbejdsmarkedet er med til at præge seminarierne, altså at midlerne ikke kun er afsat til intern anvendelse til forsøgs- og udviklingsarbejde på seminarierne, men også til et udviklingssamarbejde mellem arbejdsmarkedet og uddannelsesinstitutionerne.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg er ligesom den socialdemokratiske ordfører, hr. Frank Jensen, glad for, at vi har kunnet konstatere i dag, at der i den sidste fase af udvalgsarbejdet er faldet en lang række ting på plads, som er væsentlige for Socialistisk Folkeparti.

Som også hr. Frank Jensen vægtede det, synes vi, at det er godt, at vi har fået en ordening om repræsentation fra læreres og studerendes side i bestyrelserne, og da det er overladt til lokal beslutning, om disse repræsentanter skal have fuldt medlemskab af bestyrelsen, har vi en stærk forventning om, at det vil ske på de enkelte seminarier.

Idet jeg tilslutter mig de bemærkninger, hr. Frank Jensen gjorde om nogle punkter, vil jeg fremhæve nogle få andre. Vi er glade for, at udvalget accepterede, at vi fik indføjet i udvalgets betænkning, at alle pædagoger må være forbe-

redte på at møde og skulle arbejde med mennesker fra forskellige etniske grupper og kulturer, og derfor er det vigtigt, synes jeg, at vi har fået indføjet, at studerende i seminariernes undervisning skal have orientering om etniske minoriteters baggrund.

Jeg lægger også vægt på, at seminarierne deltagere aktivt i forsøgs- og udviklingsarbejde både på det pædagogiske og det sociale område, og glæder mig over den permanent afsatte pulje på 5 mio. kr.

Endelig synes jeg, at det er vigtigt, at de studerende kan få lejlighed til at afvikle deres praktik i børnehaveklasser og skolefritidsordninger. Det er et vigtigt område af det pædagogiske arbejdsmarked, og vi forventer, at der afsættes de fornødne ressourcer til at oprette betalte praktikpladser i folkeskolen.

Derfor kan SF også i dag med tilfredshed være med til at vedtage lovforslaget.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er naturligvis glad for den meget brede tilslutning til forslaget, og jeg er glad for, at denne tilslutning kunne opnås, uden at vi på noget punkt svigtede den meget brede enighed, der var opnået i det såkaldte Eva Caspersen-udvalg.

Hr. Frank Jensen lod ved førstebehandlingen en af sine kolleger holde en ret skrap tale, og når han nu holdt en venlig tale, så var det ifølge hans eget udsagn, fordi der var gjort en række indrømmelser. Dem fik vi derefter beskrevet, og jeg vil gerne sige, at på alle de punkter, som blev nævnt, kan ingen have noget imod de ændringer, der er vedtaget.

Når det ikke var med i det oprindelige forslag, er det ganske enkelt, fordi regeringen i sine forslag altid har lidt mere tillid til, at man selv kan finde ud af det rundt omkring. Vi betragter hverken kommunalbestyrelser eller pædagogseminariers bestyrelser som ildetænkende eller ukloge. Vi mener, at de selv er i stand til at indrette samarbejdsorganer på en fornuftig måde. Vi vil godt have lidt mindre bureaukrati, lidt færre regler.

Vi får jo at vide, at vi skal sanere på alle mulige punkter, og her syntes vi altså, at vi kunne klare os med en lidt mere uformel struktur end dette seminarieråd, men da ingen har noget imod seminarierådet, så lad os dog endelig